

Още заранъта въ тоя достославенъ день всичкитѣ улици на старата българска столица сж били окичени съ национални флагове. Врѣмето било извънредно благоприятно. Камбанитѣ на всички черкови биели радостно тържествена благовѣсть. Весели тълпи народъ — граждани и селяни — въ очакване минутата на откриването били гжсто наредени по водящитѣ къмъ зданието на събора улици и площади. Горниятъ салонъ на Търновския пашински конакъ, въ който едвамъ прѣди три години сж се осмъждали и прѣдавали на мечъ и бѣсилка най-добритѣ синове, е билъ приготвенъ за заседателна стая на Събора. Една особена естрада, постлана съ свѣтлоалено сукно и прѣдзначена за бюрото, е била издигната на западната страна на салона, а върху нея е била поставена специална маса за Императорския комисарь. У входа, надъ главнитѣ врата, е билъ прикованъ българскиятъ гербъ — левътъ — окръженъ съ национални знамена. Салонътъ, изобщо, е ималъ простъ, но внушителенъ изгледъ

Часътъ къмъ 9, прѣди пладнѣ, нотабилитѣ се събиратъ въ салона и, съ нетърпеливо внимание, очакватъ пристигането на Императорския комисарь, генераль-адютантъ князь А. М. Дундуковъ — Корсаковъ. Специално приготвенитѣ за европейскитѣ прѣдставители мѣста, на лѣво отъ естрадата, се напълватъ съ „дипломати“ въ парадна прѣмѣна. Народътъ по улицитѣ, слѣтъ въ една обща мисълъ за величието на прѣдстоящия да се извърши исторически актъ въ трепетно очакване стои по мѣстата си като вкамененъ. Шпалири отъ младата току що формирувана отъ кадритѣ на „опълчението“ българска войска — пѣхота и конница — се нареждатъ по цѣлата дължина отъ княжеската квартира до площада прѣдъ конака.